

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Tolea #
11-07-2011

Dosar nr.

DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE PRAHOVA	
Nr. Inreg.	31039
Date	11 IUL 2012

DECIZIA Nr. _____
Ședința publică din data de _____ 2012

Președinte -
Judecător -
Judecător -
Grefier -

Pe rol fiind soluționarea recursului formulat de pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE** - Administrația Finanțelor Publice sediul în _____ str. _____ Județul _____ împotriva sentinței nr. _____ din _____ mbrie 2011 pronunțată de Tribunalul _____ în contradictoriu cu intimata reclamantă **SC _____ SRL** cu sediul în _____

Recurs scutit de plata taxei judiciare de timbru.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns intimata reclamantă **SC _____ SRL** reprezentată de avocat _____ în Baroul _____ potrivit împuternicirii avocațiale depuse la dosarul cauzei, lipsă fiind recurenta pârâtă **DGFP**

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează că recursul este scutit de plata taxei judiciare de timbru, recurenta solicitând prin intermediul cererii de recurs și soluționarea cauzei în lipsă, iar prin intermediul serviciului registratură din cadrul instanței intimatul reclamant a depus întâmpinare, după care.

Curtea luând act că în cauză nu se formulează alte cereri, iar recurenta a solicitat și judecata cauzei în lipsă, constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în combaterea recursului.

Reprezentantul intimetei reclamante, avocat _____ având cuvântul, solicită respingerea recursului și menținerea ca temeinică și legală a sentinței instanței de fond care a avut la bază concluziile raportului de expertiză întocmit în cauză, potrivit motivelor menționate în întâmpinarea depusă la dosar. Fără plata cheltuielilor de judecată.

CURTEA

Deliberând asupra recursului de față:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Prahova sub nr. de mai sus, reclamanta **SC _____ SRL** în contradictoriu cu pârâții **D.G.F.P. _____ A.F.P. _____** licitat instanței de judecată anularea Deciziei nr. _____ isă de Biroul Soluționare Contestații din cadrul DGFP anularea Deciziei de impunere nr. _____ a Raportului de

inspecție fiscală, cu obligarea părților la restituirea sumelor de 47.728 lei reprezentând diferențe suplimentare stabilite la control și majorări de întârziere în sumă de 33.776 lei aferente acestora.

În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat că suma totală de 16.194 lei reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar de plată, precum și accesoriile aferente nu se datorează, întrucât lucrările au fost executate în baza unor contracte ferme, SC SRL a emis factură pentru manopera executată în baza contractului nr. 106 și deviz de lucrări. Ulterior SC SRL a stornat suma de 58.170 lei (valoarea fără TVA) din suma de 227.500 lei, ca urmare a recalculării costurilor (manopera) și a întocmit un nou deviz de lucrări.

Prin urmare, această manoperă reprezintă o componentă din totalul lucrărilor executate, contrar celor reținute de organul de control.

O instalație frigotehnică încorporează mai multe componente: echipamente și manoperă.

Cu privire la suma de 23.063 reprezentând TVA și accesorii aferente, reclamanta a arătat că organele de control au apreciat în mod greșit că TVA este nedeductibilă, întrucât au fost respectate disp. art. 146 C. fiscal, reclamanta deținând atât factură fiscală cât și deviz de lucrări.

TVA colectată de reclamantă pentru lucrările de frigotehnie este mai mare decât TVA dedusă pentru realizarea acestor lucrări.

Cu privire la suma de 8.471 lei, reprezentând impozit pe dividende, stabilit suplimentar de plată și accesorii aferente, reclamanta a arătat că în mod corect a aplicat cota de impozitare asupra sumei nete și nu asupra sumei brute.

Pârâta a formulat întâmpinare solicitând respingerea acțiunii ca neîntemeiată, întrucât la data de 31.12.2006, în contabilitatea reclamantei în contul 628 s-a regăsit integral suma de 227.500 lei, considerată de aceasta deductibilă fiscal, în condițiile în care furnizorul SC SRL a stornat o parte din factură, ca urmare a recalculării costurilor, reprezentând manoperă.

În anul 2008 nu s-au identificat situații în care reclamanta să perceapă clienților beneficiari contravaloarea manoperei rămasă nejustificată pe costuri și, prin urmare reclamanta a încălcat disp. art. 19 alin. 1 din Legea 571/2003.

Baza de impozitare a fost diminuată cu sumă de 93.686 lei datorită influenței privind cheltuiala cu manopera.

Au fost încălcate disp. art. 34 C. fiscal, întrucât deși s-a declarat un impozit de restituit în sumă de 3.503 lei în trimestrul III - 2006, în mod eronat aceeași sumă s-a înscris și în declarația 101.

Cu privire la impozitul pe dividende, pârâta a arătat că eronat s-a utilizat cota de 10% în loc de cota legal stabilită de 16%.

Prin sentința nr. din octombrie 2011 a admis în parte acțiunea, formulată de reclamanta SC INTERFRIG PLOIEȘTI SRL, în contradictoriu cu pârâții D.G.F.P. A.F.P., a anulat Decizia nr. și Decizia de impunere nr. precum și Raportul de inspecție fiscală din data de a obligat pârâtele la restituirea sumelor de 14.134 lei reprezentând impozit pe profit și 12.831 lei majorări de întârziere aferente, de 17.582 lei reprezentând TVA și majorări de 8.471 lei impozit dividende și 5.737 lei majorări aferente.

A menținut actele administrative contestate pentru sumele de 2.060 lei impozit pe profit, 904 lei majorări aferente, 5.481 lei TVA și 896 lei majorări aferente.

A obligat pârâtele la plata cheltuielilor de judecată în sumă de 1.039 RON.

Pentru a pronunța această sentință tribunalul a reținut că potrivit raportului de expertiză contabilă, la calculul impozitului pe profit stabilit suplimentar la control și accesoriilor acestuia s-au avut în vedere contractul 320/2006 încheiat între reclamantă și SC SRL pentru prestarea serviciilor de manoperă, factura fiscală din 26.12.2006 în valoare de 227.500 lei fără TVA, precum și factura din 31.07.2007 prin care s-a stornat suma de 58.170 lei fără TVA, ca urmare a recalculării costurilor reprezentând manoperă deviz lucrări anexat.

Expertul contabil a concluzionat că serviciile de manoperă facturate de SC SRL reprezintă cheltuieli în sensul disp. art. 19 alin. 1 din Legea 571/2003, neexistând nicio prevedere legală care să impună ca veniturile să fie întotdeauna mai mari decât cheltuielile.

Prin urmare, pentru anul 2006, cheltuielile cu serviciile de manoperă facturate de SC SRL, sunt deductibile și prin refacerea calculului s-a stabilit un impozit pe profit de recuperat în sumă de 2.060 lei și dobânzii de plată de 904 lei.

De asemenea, potrivit expertizei contabile suma de 23.063 lei reprezentând TVA îndeplinește cerințele art. 145, art. 146 din Legea 571/2003, privind dreptul de deducere a TVA.

Refăcându-se calculul a rezultat TVA de recuperat în sumă de 5.481 lei și dobânzi de plată în sumă de 896 lei.

Cu privire la dividende s-a constatat că reclamanta a aplicat eronat cota de impozit, asupra sumelor plătite și nu asupra sumelor repartizate, diferența de 8.471 lei trebuie achitată la bugetul de stat.

Împotriva sentinței pronunțată de instanța de fond au declarat recurs pârâtele DGF și AFPM criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie, solicitând modificarea în tot a acesteia și pe fond respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

~~In susținerea recursului pârâtele arată ca sentința instanței de fond este greșită în ceea ce privește soluționarea cererii privind aplicarea impozitului pe dividende, soluție care vine chiar în contradicție cu expertiza efectuată în cauză, expertiza pe care instanța de fond a reținut-o în exclusivitate în soluționarea cauzei.~~

~~O alta critica invocată de pârâte este și aceea privitoare la stabilirea impozitului pe profit, în sensul că s-a reținut greșit de expertul cauzei, concluzie preluată și de judecătorul fondului cu privire la deductibilitatea în totalitate a cheltuielilor cu serviciile de manoperă efectuate în anul 2006, deși raportul de inspecție fiscală privea și anul 2007, cu referire la faptul că de la SC SRL și SC~~

~~SRL, reclamanta nu a recuperat nici un serviciu executat, deși SC~~

~~SRL a calitate de subcontractant a pretins de la aceasta, respectiv de la reclamanta, c/valoarea serviciilor.~~

Critica recurentei vizează și cheltuielile de judecată, în sensul că trebuia acordate proporțional cu pretențiile admise.

Curtea, analizând sentința pronunțată de instanța de fond prin prisma criticilor invocate de recurenta având în vedere actele dosarului și dispozițiile legale în materie constată că recursul este întemeiat potrivit considerentelor ce se vor retine în continuare.

Critica pârâtei referitoare la impozitul pe dividende este întemeiată .

Prin raportul de expertiza s-a stabilit ca impozitul pe dividende stabilit de AFP prin raportul de inspecție fiscală din data de 05.03.2009 a fost determinat corect și ca atare trebuie suportat de reclamanta intimată, inclusiv majorările de întârziere aferente .

Dealtfel chiar prin considerentele sentinței se retine acest lucru dar ulterior prin dispozitivul sentinței instanța de fond a dispus greșit obligarea pârâtelor la restituirea sumei ce reprezintă impozit pe dividend și majorările aferente .

Pentru aceste considerente Curtea , în raport cu art 312 alin 3 coroborat cu art 304 pct 9 c.pr.civ va admite recursul în sensul ca va menține obligația de plata a reclamantei și pentru sumele de 8473 lei impozit pe dividende și 5737 lei majorări de întârziere cu consecința înlăturării obligației de restituire a acestor sume de recurente.

Celelalte critici invocate de recurente sunt nefondate .

Astfel, faptul ca instanța de fond la soluționarea cauzei a avut în vedere expertiza dispusă în cauză, nu este de natură a duce la reformarea hotărârii recurate.

Expertiza, (fără a diminua forța și importanța probanta a celorlalte mijloace de probe) constituie o proba esențială în cauza având în vedere natura acesteia unde părerea unor specialist este esențială . La efectuarea lucrării expertul a avut în vedere și a analizat înscrisurile depuse la dosar și aflate în posesia părților .

Nici critica referitoare la stabilirea impozitului de profit nu este întemeiată .

Prin raportul de inspecție fiscal s-a stabilit ca prin facturile emise de reclamanta nu s-a recuperate de la beneficiarii finali suma de 121.384 lei reprezentând manopera facturată de către subcontractantul SC SRL .

Prin raportul de expertiza în urma verificării facturilor emise și evidențiate în contabilitatea reclamantei s-a stabilit ca cheltuielile cu serviciile de manopera facturate de SC SRL sunt deductibile ceea ce a dus la refacerea calculului impozitului pe profit pentru perioada 01.01.2006 – 31.12.2008 din care a rezultat așa cum s-a reținut prin sentința că impozitul pe profit de recuperate este în suma de 2060 lei și dobânzi în cuantum de 904 lei .

~~In ceea ce privește acordarea cheltuielilor de judecată acestea au fost acordate în parte numai în ceea ce privește onorariu de expert și taxele judiciare de timbru, deși pe tot parcursul soluționării cauzei reclamanta a fost reprezentată de un avocat ales .~~

~~Față de considerentele de mai sus, Curtea va admite recursul și va modifica în parte sentința în sensul celor arătate la analiza primului motiv de recurs găsit ca întemeiat .~~

Pentru aceste motive

În numele legii

DECIDE

Admite recursul formulat de pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE** Administrația Finanțelor Publice .

cu sediul în .

împotriva sentinței

nr. 1 octombrie 2011 pronunțată de Tribunalul

contradictoriu cu

intimată reclamantă SC

SRL cu sediul în

Modifică în parte sentința, în sensul că menține obligația de plată în sarcina reclamantei și pentru sumele: 8.473 lei, impozit pe dividende și 5.737 lei, majorări de întârziere aferente, cu consecința înlăturării obligației de restituire a acestor sume de către pârâtă.

Menține restul dispozițiilor sentinței.

11.210 lei

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică azi, 8 martie 2012.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTORI,

Grefier,

Red.A.U.

Tehnored. M.I./2 ex./ 28 .03. 2012

Dosar fond 1 Tribunalului

Jud fond

Operator de date cu caracter personal

nr. notificare

